

Humanisme

Humanisme: Enkele Denkbeelden uit het Humanistisch Manifest I

Het Humanisme werd in 1933 door 34 van zijn leiders "gecodificeerd". Hoewel er vóór en na dat moment vele andere versies van het humanisme zijn verschenen, volgen hier enkele uittreksels van het originele *Humanistisch Manifest I*:

TEN EERSTE: Religieuze humanisten beschouwen het universum als zelf-bestaand en niet geschapen.

TEN TWEEDE: Humanisme gelooft dat de mens een onderdeel van de natuur is en dat hij is voortgekomen als gevolg van een continue proces. **THIRD:** Humanisten hebben een organische kijk op het leven en vinden daarom dat het traditionele dualisme van geest en lichaam afgewezen moet worden.

TEN VIERDE: Humanisme herkent dat de religieuze cultuur en beschaving van de mens, zoals duidelijk voorgesteld door de antropologie en de geschiedenis, het produkt zijn van een geleidelijke ontwikkeling ten gevolge van zijn interactie met zijn natuurlijke omgeving en met zijn sociale erfgoed. Een individu dat in een bepaalde cultuur is geboren wordt grotendeels door die cultuur gevormd. **TEN VIJFDE:**

Humanisme stelt dat de aard van het universum, zoals deze door de moderne wetenschap wordt afgeschilderd, elke bovennatuurlijke of kosmische garanties voor menselijke waarden onacceptabel maakt. Het is overduidelijk dat het humanisme de mogelijkheden van realiteiten die op dit moment nog niet ontdekt zijn niet ontkent, maar het humanisme staat erop dat het bepalen van het bestaan en de waarde van alle realiteiten gedaan moet worden door middel van intelligent onderzoek en door het inschatten van hun relaties tot menselijke behoeften. Religie moet zijn hoop en zijn plannen in het licht van de wetenschappelijke geest en methode formuleren. **TEN ACHTSTE:** Religieus Humanisme beschouwt de volledige realisatie van de menselijke persoonlijkheid als het uiteindelijke doel van een mensenleven en streeft naar de ontwikkeling en vervolmaking daarvan in het hier en nu. Dit is de verklaring voor de sociale passie van de humanist. **TEN NEGENDE:** In plaats van de oude houdingen die betrokken zijn in aanbidding en gebed, vindt de humanist zijn religieuze emoties uitgedrukt in een vergroot besef van persoonlijk leven en in een gezamenlijke inspanning om sociaal welzijn te bevorderen.

TEN TIENDE: Het volgt hieruit dat er geen unieke religieuze emoties en houdingen zullen zijn die voorheen werden geassocieerd met een geloof in het bovennatuurlijke. **LAATSTE PARAGRAAF:** En zo staan de stellingen van het religieus humanisme. Hoewel we vinden dat de religieuze vormen en ideeën van onze voorvaders niet meer afdoende zijn, is de zoektocht naar het goede leven nog steeds de centrale opgave voor de mensheid. De mens is zich eindelijk bewust geworden van het feit dat hij alleen verantwoordelijk is voor de realisatie van de wereld van zijn dromen, dat hij de macht in zich heeft voor het welslagen hiervan. Hij moet intelligentie en wilskracht aan het werk zetten.

Humanisme: Een Geloof Zonder Doel of Objectieve Waarden

Humanisme stelt dat het universum niet voor een bepaald doel bestaat. We zijn het resultaat van een blind en willekeurig proces dat geen behoefte heeft aan welke vorm van betekenis dan ook. Humanisme verschilt van de meer extreme filosofie van het nihilisme in die zin dat het leven wel zin kan hebben als we er zelf zin aan toekennen. Het leven is alleen de moeite waard als we het voor onszelf de moeite waard en aangenaam maken. Humanisme houdt vast aan het idee dat er geen objectieve of universele waarden bestaan. Iemand kan moreel zijn als hij of zij voor zichzelf een systeem van waarden scheidt en hier vervolgens naar leeft. Een humanist zou volhouden dat niemand verplicht is om moreel te handelen. Daarom faalt het humanisme in het voorzien van morele tegenargumenten tegen immoreel gedrag. Het mag duidelijk zijn dat, als er geen morele absolute waarden bestaan, dat je dan niet kunt bewijzen dat iets verkeerd of ronduit slecht is. In een humanistische samenleving kan dus niemand werkelijk de daden of keuzes van anderen beoordelen of veroordelen.

Humanisme: Leven Zonder Echte Betekenis

Humanisme wordt in onze populaire media en ons openbare schoolstelsel gevoed door de leerstellingen van de evolutionaire wetenschap, het materialisme en het moreel relativisme. We hebben God uit de vergelijkingen weggestreept. Zonder God verliezen we elk transcendent doel voor het universum waarin we leven. Zonder God verliezen we elk transcendent doel om onze individuele levens [zin](#) te geven. We zijn niets meer dan ongedierte dat een strijd om te overleven levert totdat we doodgaan.

Alles wat we bereiken, alle dingen die we hebben opgeofferd, de goede en mooie daden van sommige mensen, de lelijke en slechte daden van anderen, zijn uiteindelijk slechts de nutteloze worstelingen van het leven. Zonder God verliezen we elke kans op een [leven na de dood](#). Als je de hoop op de hemel verwijdert, verwijder je de uiteindelijk waarde en doel van het leven. Wat zou het nu werkelijk uitmaken of we een leven als Billy Graham zouden leven, of een leven als Osama Bin Laden? Ieder's lot zou toch hetzelfde zijn. Dit is de uiteindelijke mentaliteit van mensen die hun geloofssysteem op het humanisme baseren. Eet, drink en ben vrolijk - want morgen zullen we sterven. Wij denken dat dat nogal somber is. Onderzoek het voor jezelf.